

21. 1. 2005

ID: 30502

Zastavení trestního stíhání

Schválení narovnání či podmíněné zastavení trestního stíhání obviněného i ve stadiu odvolacího řízení plně odpovídá cílům, pro které byly uvedené instituty tzv. odklonů trestního řízení do našeho trestního procesu zavedeny.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 6 Tdo 505/2003, ze dne 25.6.2003)

Nejvyšší soud České republiky projednal v neveřejném zasedání dovolání nejvyšší státní zástupkyně podané v neprospěch obviněného J. M., proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 5. 12. 2002, sp. zn. 4 To 818/2002, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 5 T 135/2001, a rozhodl tak, že podle § 265j tr. řádu se dovolání nejvyšší státní zástupkyně zamítá.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 1. 8. 2002, sp. zn. 5 T 135/2001, byl obviněný J. M. uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1 tr. zák. a odsouzen podle § 224 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1, § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu osmnácti měsíců. Dále byl obviněnému podle § 49 odst. 1, § 50 odst. 1 tr. zák. uložen trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, na dobu osmnácti měsíců. Poškozený J. K. byl podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázán s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občankopravních.

K odvolání obviněného J. M. a k odvolání poškozeného J. K. Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 5. 12. 2002, sp. zn. 4 To 818/2002, napadený rozsudek podle § 257 odst. 1 tr. řádu /správně: § 257 odst. 1 písm. c) tr. řádu/ a § 223a odst. 1 tr. řádu per analogiam v celém rozsahu zrušil a trestní stíhání obviněného J. M. zastavil. Současně podle § 307 odst. 2 tr. řádu stanovil zkušební dobu na osmnáct měsíců.

Podle tzv. dodejky a doručenek, založených v trestním spisu, bylo usnesení odvolacího soudu doručeno dne 10. 1. 2003 Okresnímu státnímu zastupitelství v Českých Budějovicích a obviněnému J. M., a dne 9. 1. 2003 obhájci obviněného, JUDr. L. D.

Proti shora citovanému usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích podala nejvyšší státní zástupkyně dne 21. 2. 2003 u Okresního soudu v Českých Budějovicích v neprospěch obviněného J. M. dovolání. Tento mimořádný opravný prostředek dovolatelka výslovně opřela o dovolací důvody uvedené v ustanovení § 265b odst. 1 písm. a), f) tr. řádu.

V písemném odůvodnění podaného dovolání dovolatelka nejprve zrekapitulovala dosavadní průběh řízení, a poté zaujala názor, podpořený odkazem na starší vysokoškolskou učebnici Růžek a kol.: Československé trestní řízení, Orbis 1971, a na aktuální komentář Šámal, Král, Baxa, Púry: Trestní řád, C.H.Beck 2002, že ustanovení § 257 odst. 1 tr. řádu je kogentní normou, která použití analogie, tak jak to v napadeném usnesení učinil odvolací soud, vylučuje. Vzhledem k tomu bylo tedy o zrušení rozsudku nalézacího soudu a současném zastavení trestního stíhání obviněného J. M. rozhodnuto věcně nepřislušným soudem, neboť funkční nepřislušnost je specifickým druhem věcné příslušnosti,

a současně nebyly pro takové rozhodnutí splněny zákonem stanovené podmínky, neboť věc se po předchozím vynesení odsuzujícího rozsudku již nacházela ve stadiu řízení o odvolání.

V petitu svého dovolání proto nejvyšší státní zástupkyně navrhla, aby Nejvyšší soud České republiky podle § 265k odst. 1 tr. řádu zrušil rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 5. 12. 2002, sp. zn. 4 To 818/2002, a podle § 265l odst. 1 tr. řádu věc přikázal jmenovanému soudu k novému projednání a rozhodnutí o podaných odvoláních, s tím, že navrhované rozhodnutí může Nejvyšší soud vydat podle § 265r odst. 1 písm. b) tr. řádu v neveřejném zasedání. Pro případ, že by Nejvyšší soud České republiky hodlal učinit rozhodnutí jiné, vyslovila nejvyšší státní zástupkyně ve smyslu § 265r odst. 1 písm. c) tr. řádu souhlas, aby tak učinil rovněž v neveřejném zasedání.

Obviněný J. M. ve svém vyjádření ze dne 8. 4. 2003 uvedl, že se k dovolání nejvyšší státní zástupkyně vyjadřovat nebude a rozhodnutí ponechává na úvaze dovolacího soudu, i když se ztotožňuje s právní argumentací soudu odvolacího. Současně obviněný sdělil, že vyslovuje souhlas s projednáním dovolání v neveřejném zasedání.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 265c tr. řádu) při posuzování podaného dovolání nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky přípustnosti dovolání podle § 265a tr. řádu. Podle odst. 1 tohoto ustanovení lze napadnout dovoláním pravomocné rozhodnutí soudu ve věci samé, pokud soud rozhodl ve druhém stupni a zákon to připouští, přičemž v § 265a odst. 2 písm. a) až písm. h) tr. řádu jsou taxativně vypočtena rozhodnutí, která je možno považovat za rozhodnutí ve věci samé.

V této souvislosti Nejvyšší soud shledal, že předmětné dovolání je přípustné podle § 265a odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. řádu, neboť napadá rozhodnutí soudu ve věci samé, kterým soud rozhodl ve druhém stupni usnesením, jímž bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání obviněného. Nejvyšší státní zástupkyně je podle § 265d odst. 1 písm. a) tr. řádu osobou oprávněnou podat dovolání, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a proto se dovolací soud mohl v návaznosti na tento závěr zabývat otázkou, zda byla zachována též lhůta a místo k podání dovolání ve smyslu § 265e tr. řádu.

Podle tohoto ustanovení se dovolání podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje. Ze spisového materiálu v posuzované věci lze doložit, že trestní stíhání obviněného J. M. bylo pravomocně skončeno rozhodnutím odvolacího soudu dne 5. 12. 2002, přičemž opis usnesení odvolacího soudu byl doručen Okresnímu státnímu zastupitelství v Českých Budějovicích dne 10. 1. 2003. Dovolání podala nejvyšší státní zástupkyně u Okresního soudu v Českých Budějovicích dne 21. 2. 2003, z čehož je patrné zachování dvouměsíční dovolací lhůty ve smyslu § 265e odst. 1 tr. řádu.

Nejvyšší soud současně zjišťoval, zda dovolání nejvyšší státní zástupkyně splňuje veškeré obsahové náležitosti zakotvené v ustanovení § 265f odst. 1 tr. řádu, podle něhož musí být v dovolání vedle obecných náležitostí podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V této souvislosti Nejvyšší soud České republiky rovněž posuzoval, zda dovolatelkou uplatněný dovolací důvod lze považovat za některý z důvodů uvedených v citovaném ustanovení zákona, neboť existence dovolacího důvodu je zároveň nezbytnou podmínkou provedení přezkumu napadeného rozhodnutí dovolacím soudem podle § 265i odst. 3 tr. řádu.

Jelikož Nejvyšší soud neshledal zákonné podmínky pro odmítnutí dovolání ve smyslu § 265i odst. 1 písm. a) až f) tr. řádu, postupoval podle § 265i odst. 3 tr. řádu a přezkoumal zákonnost a

odůvodněnost těch výroků napadeného rozhodnutí, proti nimž bylo podáno dovolání, v rozsahu a z důvodů, uvedených v dovolání, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející.

Shledal, že argumenty použité nejvyšší státní zástupkyní v podaném dovolání sice nepostrádají svoji logiku a část soudní praxe se jimi skutečně řídí, podle názoru senátu dovolacího soudu však v daném případě přicházel postup odvolacího soudu podle § 257 odst. 1 písm. c) tr. řádu per analogiam reálně v úvahu.

Ustanovení § 257 odst. 1 písm. c) tr. řádu výslovně připouští, že zákonné důvody pro zastavení trestního stíhání obviněného, a to dokonce bez návaznosti na jakékoliv další podmínky, mohou nastat až v průběhu odvolacího řízení. Zákon tudíž v citovaném ustanovení připouští zastavení trestního stíhání i z důvodů, které ještě nenastaly v době rozhodování soudu prvního stupně. Schválení narovnání a zastavení trestního stíhání nebo podmíněné zastavení trestního stíhání obviněného v odvolacím řízení je přitom z hlediska hospodárnosti i rychlosti řízení nepochybně vhodnějším postupem, než vrácení věci soudu prvního stupně s tím, aby tak učinil sám.

Schálení narovnání či podmíněné zastavení trestního stíhání obviněného i ve stadiu odvolacího řízení plně odpovídá cílům, pro které byly uvedené instituty tzv. odklonů trestního řízení do našeho trestního procesu zavedeny. Přípustnost podobného rozhodnutí i v odvolacím řízení ostatně zcela jasně naznačuje sama dikce ustanovení § 265a odst. 1, odst. 2 písm. f) a g) tr. řádu. Pokud by zákonodárce podobná rozhodnutí, vydaná soudem druhého stupně, přímo ze zákona vylučoval, nebylo by důvodu je zařazovat do taxativního výčtu rozhodnutí, která lze napadnout mimořádným opravným prostředkem. (Srov. též Sbírku Orac - trestní, ročník II, sešit 10/2001).

S ohledem na to Nejvyšší soud České republiky po přezkoumání napadeného rozhodnutí i předcházejícího řízení v intencích § 265i odst. 3 tr. řádu shledal, že dovolání podané nejvyšší státní zástupkyní z důvodů vymezených v ustanovení § 265b odst. 1 písm. a), f) tr. řádu není důvodné, neboť napadené rozhodnutí ani řízení, jež mu předcházelo, není zatíženo dovoláním vytýkanými vadami, a tudíž dovolání nejvyšší státní zástupkyně podané v neprospěch obviněného J. M. podle § 265j tr. řádu zamítl, přičemž toto rozhodnutí učinil v neveřejném zasedání konaném ve smyslu § 265r odst. 1 písm. c) tr. řádu.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)
- [Výkon trestu](#)